

Het stadsrapport van Leuven toont de impact van het studentenleven. En *Guess who's back?* De luidste nacht van het academiejaar is net achter de rug en *De Morgen* ging mee op stap. 'Iedereen is uit zijn kot!'

BRUNO STRUYS

Met **De Oorzaak** brengen *De Morgen*, Universiteit Antwerpen en het Universitair Ziekenhuis Antwerpen dankzij uw hulp geluid en geluidsoverlast in Vlaanderen in kaart.

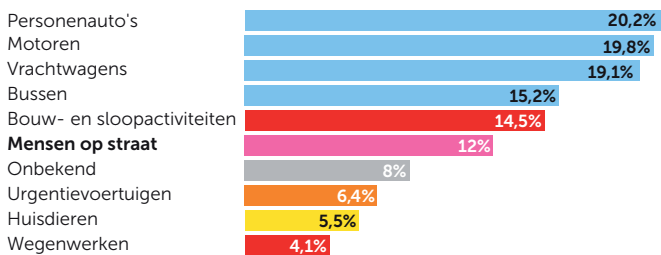

DE OORZAAK

Scan deze QR-code voor meer gedetailleerde grafieken

Top 10 bronnen van ervaren hinder in Leuven

Studenten op een Leuven terras. Inwoners hier hebben meer dan in andere steden last van het geluid van mensen op straat.
© HANNES BLOCKX

Als studenten de stad uit haar slaap houden

Fien, Fran en Manon staan enthousiast en luid te kletsen op het De Layensplein in Leuven, maar de drie vriendinnen moeten dan ook de beats en het feestgejoel vanop de Vismarkt overstemmen. Tweehonderd meter de andere kant op laat dj Amber Broos de Oude Markt ontploffen. "Iedereen is uit zijn kot!", roept Fien.

Met 65.000 in een stad van 105.000 inwoners vormen studenten in Leuven geregeld een bron van geluidsoverlast. Zoals overall zorgt verkeerslawaaï ook hier voor de meeste hinder, maar uit de bevraging van *De Oorzaak* blijkt dat de Leuvenaars beduidend meer dan inwoners van andere steden last heeft van het geluid van mensen op straat. Het blijkt ook uit de objectieve metingen. Bij geluidspieken detecteert de artificiële intelligentie in Leuven vaker lawaai van mensen dan elders.

De luidste nacht van het academiejaar is net achter de rug: de Studentenwelkom. Fien, Fran en Manon zijn nieuw in Leuven en kennen elkaar van de Chiro in Geel. "Chiro Ten Aard!" roepen ze, tot het zeker opgeschreven staat. De gezellige cocon van de jeugdbeweging is nog niet helemaal losgelaten, terwijl het nieuwe leven lonkt. En uit de bol gaan hoort daar duidelijk bij. "Zo veel volk en zo veel sfeer, dit overtreft mijn verwachtingen", zegt Manon.

In die eerste feestweek zijn niet alleen de studenten op straat, maar ook de politieagenten. Een vertrouwd gezicht is de studentenflik, Gil Vanommeslaeghe, die na zeven jaar binnenkort de fakkel doorgeeft aan Linde Biestman. Om nog wat bekender te worden bij hun doelpubliek hebben ze er net een tour langs twintig aula's op zitten. "Dat verlaagt de drempel om ons aan te spreken, maar we maken van de gelegenheid gebruik om ook wat basisregels uit te leggen, over het verkeer,

over samenleven, en dus ook over geluidsoverlast", zegt Vanommeslaeghe.

De avond van de Studentenwelkom is er een festivalperimeter in de stad waarin de politie straatlawaaï nog enigszins tolereert, want tijdens de optredens, als iedereen geconcentreerd is op en rond de pleinen, is er geen beginnen aan. Een wildplassende student gaat wel op de bon. Hij koos dan ook een slecht plaatsje voor zijn plasje: naast het gerechtsgebouw, tegen een haag, waarachter een politiecombi geparkeerd staat. Dat heet het lot tarten, of zoals Vanommeslaeghe het noemt: "Een beetje onrespectvol."

Hij vraagt de identiteitskaart. "U zult thuis een GAS-boete krijgen tussen 0 en 500 euro." De student staat te stamelen: vijf-hon-dert euro? Vanommeslaeghe: "Tussen 0 en 500 euro." Het kan dus ook nul zijn? De studentenflik glimlacht: "Nee, dat niet."

INPILSEN

In zeven jaar heeft de inspecteur wel wat zien veranderen in het uitgangsleven. Het is algemeen bekend dat studenten steeds vaker op kot of in een park inpilsen voor ze op café gaan. Toen Vanommeslaeghe begon, verschoof dat uitgaansuur naar halftwaalf, intussen trekken ze soms pas om halftwee op café. "Dat is geen goed nieuws voor de horeca en de fakbars, maar ook niet voor de buurt. Want als mensen zich in groep verplaatsen, doen ze dat niet in stilte, zeker niet met alcohol in het spel."

De politie heeft het over enkele doortrekkerstraten, waaronder de Tiensestraat, waar zich bovendien drie fakbars bevinden. Geen wildplassers hier, want vanaf tien uur komt een urinoir uit de grond omhoog. Enkele uren later komen

de studenten in dikke drommen aan, soms met een bak bier in de hand. De 69-jarige Luc verplaatst zich tegen de stroom in, huiswaarts. Vijf jaar geleden is hij verhuisd uit het landelijke Tiel-Winge naar een appartement in de beneden-Tiensestraat, een van de luidste plaatsen in Leuven.

"Ik klaag zeker niet, want als je hier komt wonen, weet je wat je te wachten staat", zegt Luc. De afgelopen jaren is er een lichte daling van het aantal meldingen van geluidsoverlast bij de politie, maar in tien jaar is de trend wel stijgend. Opvallend is de piek van meldingen in 2021, allicht een gevolg van gewinning aan de stilte in de lockdowns van coronajaar 2020. In deze onderzoeksreeks legde audioloog Bart Vinck (UGent) eerder al uit dat wat

het brein ervaart als lawaai niet altijd overeenkomt met het aantal decibels.

Leuvenaars Luc zeurt niet, maar de slaapkamer aan de voorkant kan hij niet gebruiken en alle deuren en ramen moeten dicht om te kunnen slapen. De meeste hinder van lawaai heeft hij 's ochtends, rond 6 uur, als dronkaards staan te brullen en het geluid weerkaatst in een verder lege straat. Hij moet lachen. "Deze ochtend hoorde ik ze tegen elkaar lallen: 'Pas op, hier hangen dus wel camera's, he'. Ze waren waarschijnlijk aan het voetballen met vuilniszakken, dat gebeurt geregeld."

Er hangen hier niet enkel camera's, maar ook microfoons. Die nemen geen klank op, maar registreren decibels en toonhoogte. De stad laat onderzoeken of het mogelijk is om bij straatlawaaï bepaalde 'nudging' toe te passen. In een eerste onderzoeksfase bleek alvast de projectie van preventieboodschappen zoals 'Hier slaapt iemand' efficiënter dan het dimmen of versterken van de straatverlichting. De projectie zorgde voor 30 procent minder nachtlawaai van roepende of zingende mensen.

Leuven's schepen Thomas Van Oppens (Groen) gelooft erg in wat hij datagegeneerd beleid noemt. "Metingen objectiveren de problematiek, waar je dan beleid op kunt afstemmen."

